

ватъ и забогатѣлитѣ търговци... Трѣбва да се победи този предразсѣдъкъ и изкорени злото“. Сжщото признава и Ив. Богоровъ (1875): „Не се е изминало много време отъ какъ ние ученитѣ бѣхме гърци и се срамувахме да се наречемъ българи. Ние се учехме на грѣцки и не поглеждахме български. Ние пишехме и си отписвахме на грѣцки, защото намъ идѣше по-лесно, а български знаехме... колкото бѣхме научили отъ бацитѣ си“.

Гърцитѣ охотно поддържатъ предразсѣдка на нѣкои европейци, че въ предѣлитѣ на Турция всички православни, всички „ромеи“, били „гърци“, за да могатъ да обосноватъ притезанията си за владичество на своята черква и за да увеличатъ територията на грѣцкото княжество. „Гърцитѣ се възползуваха отъ българския народъ, като си служиха въ видъ на братски съюзъ съ еднаквото вѣроизповѣдане. Тѣ гледатъ изключително своитѣ интереси... мислятъ, че сж предназначени да замѣстятъ турската династия надъ всичкитѣ сегашни народи подъ Турция, защото е предрешено отъ Божието провидение да имъ робуватъ въпроснитѣ народи като илоти. *Hic Rhodus, hic salta!* Всѣки благоразуменъ човѣкъ се смѣе на подобни глупости, обаче гърцитѣ, безъ изключение, вѣрватъ, че това ще стане. Отъ подобно фалшиво мнение изхождатъ днесъ всичкитѣ имъ деяния относно нашия народъ — и отъ духовни и отъ свѣтски лица...“ При такива фантазии за бждащото, естествено е, че гърцитѣ не сж ни най-малко доволни отъ покровителството на руситѣ къмъ българитѣ и постоянно злословятъ срещу силния славянски народъ както предъ българитѣ, така и предъ турската властъ. Тѣ се боятъ отъ всѣко сближение между еднороднитѣ руси и българи и отъ надмощие на славянството изобщо, затова представятъ всѣка българска симпатия къмъ руския народъ като опасенъ за Турция „панславизъмъ“. Тъкмо като се знае това, и за да се пресѣче възможността за сѣене интриги отъ грѣцка страна, Селимински намира, че българитѣ трѣбва да скжсатъ решително съ вселенската патриаршия, като подирятъ най-лоялно прѣка черковно-гражданска връзка съ турското правителство мимо посрѣдничеството на патриарха.

Но ако все пакъ е обяснимо донѣкъде, че гърцитѣ, било поради миналото си величие, било поради различието на езикъ и